

Program: Za kwadrans ósma - program dla wychowania przedszkolnego

Autorzy: Bożena Paździo, Magdalena Klabacha-Lica, Wioletta Majewska, Renata Paździo

Temat kompleksowy: Wiosenne inspiracje

Temat zajęć: Wiosenna muzyka

I. DOSTOSOWANIE ZADAŃ DO MOŻLIWOŚCI DZIECKA:

1. Zadanie: *Dzieci uczestniczą w zabawie ruchowej „Motylki” – słuchają audycji i naśladują ruchem czynności wykonywane przez bohaterów słuchowiska „Latają motylki”.*

Zadanie: *Dzieci, trzymając w ręce kolorowe wstążki, naśladują nauczyciela i tańczą do utworu „Wiosna”.*

WSKAZANIA:

- Należy dostosować realizację ćwiczenia do możliwości dziecka z dysfunkcją ruchu oraz dysfunkcją wzroku, np. zorganizować pomoc koleżeńską podczas zabawy.
2. Zadanie: *Dzieci oglądają fragment koncertu smyczkowego Antonia Vivaldiego „Wiosna”, na podstawie którego poznają nazwę i wygląd instrumentu – skrzypiec.*

WSKAZANIA:

- Dziecku z dysfunkcją wzroku zapewnić miejsce w klasie z właściwym oświetleniem i widocznością podczas prezentacji filmowego materiału dydaktycznego.
 - Podczas wypowiedzi ustnych należy dostosować tempo pracy do możliwości dziecka z dysfunkcją artykulacyjną poprzez: wydłużenie czasu odpowiedzi i reakcji, uwzględnienie problemów z wymową i artykulacją w czasie wypowiedzi, tworzenie spokojnej atmosfery w trakcie wypowiedzi ustnych.
 - Z uwagi na wolne tempo pracy dziecka ze SPE należy wydłużyć limit czasu przeznaczonego na wykonanie zadania. Dla ułatwienia zrozumienia treści nauczyciel może zadać pytania pomocnicze.
3. Zadanie: *Dzieci, słuchając poznanego utworu, malują liście drzewach, używając palców i farb.*

WSKAZANIA:

- Nauczyciel powinien ocenić, czy cel zadania jest właściwie rozumiany przez dziecko z dysfunkcją słuchu, a w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie zawarte w ćwiczeniu.
- Z uwagi na wolne tempo pracy dziecka ze SPE należy wydłużać limit czasu przeznaczonego na wykonanie tego zadania.

II. DOSTOSOWANIE SPOSOBU REALIZACJI ZADAŃ:

1. Realizacja zadania: *Dzieci, trzymając w ręce kolorowe wstążki, naśladują nauczyciela i tańczą do utworu „Wiosna”.*

WSKAZANIA:

- Można zaproponować wykonanie ćwiczenia w parach. W trakcie dobierania par trzeba uwzględnić czynniki warunkujące ich właściwy dobór – umożliwiające uczestnictwo dzieci ze zróżnicowanym potencjałem intelektualnym i społecznym oraz wykonanie zadania. Należy także zadbać o właściwą atmosferę pracy w parach – atmosferę wsparcia sprzyjającą pokonywaniu nieśmiałości i wspólnemu realizowaniu zadań.
- Proponowana forma pracy szczególnie sprzyja aktywizacji dziecka niedostosowanego społecznie lub zagrożonego niedostosowaniem społecznym.
- Dziecko zdolne można zaangażować do pomocy koleżeńskiej.

III. DOSTOSOWANIE SPOSOBU MOTYWOWANIA I OCENIANIA:

WSKAZANIA:

- Podczas dyskusji w grupie dzieci motywować dziecko ze SPE do aktywności, stosując metody problemowe rozwijające umiejętność krytycznego myślenia, zachęcać do kontaktów i współdziałania w przydzielonym zespole.
- W sposobie oceniania uwzględnić fakt, że ocena pełni funkcję motywującą do pracy i wysiłku związanego ze zdobywaniem nowych wiadomości i umiejętności, zachęca do podejmowania kolejnych wyzwań.
- Przy ocenie dziecka ze SPE ważne jest, aby zapewnić przestrzeń na popełnianie błędów oraz zarezerwować czas w trakcie zajęć na omówienie i skorygowanie błędów, a także uwzględnić wysiłek włożony przez dziecko, a nie wyłącznie efekty pracy.

IV. DOSTOSOWANIE SPOSOBU KOMUNIKACJI:

WSKAZANIA:

- Nauczyciel powinien ocenić, czy polecenia kierowane do dzieci są właściwie rozumiane przez dziecko z dysfunkcją słuchu, a w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie.
- W praktyce zasadne jest formułowanie jasnych i krótkich poleceń oraz wypowiedzi i pytań o prostej konstrukcji.
- Zalecane jest udzielanie dodatkowych wyjaśnień oraz naprowadzanie pomocniczymi komunikatami, a także kilkukrotne powtarzanie pytań lub instrukcji.
- Wykorzystywanie alternatywnych sposobów komunikacji z dzieckiem z zaburzeniami ekspresji językowej.